

Rettigheder til private fællesveje

– hvor svært kan det være?

Af: Tue Trier Bing, Juridisk konsulent

Indlægget giver tilhørerne indsigt i grænsefladen mellem de offentlige og de private interesser vedrørende private fællesveje. Der fokuseres på, hvor langt den offentlige regulering rækker, og hvad der er private anliggender.

Private fællesveje udgør en blanding af private og offentlige interesser. De private interesser er selvsagt især knyttet til de private fællesvejes nødvendighed som adgang til ejendomme, der ikke ligger direkte ved en offentlig vej. De offentlige interesser knytter sig til, at de private fællesveje er en del af det samlede vejsystem, der skal sikre fornuftige adgangsforhold til alle ejendomme – ikke kun for beboerne, men også for andre trafikanter, service, redning o.s.v.

Ejerne af vejarealet og de, der har vejret til en privat fællesvej, kan ofte have urealistiske forventninger til, hvor langt den private ejendomsret og private færdselsrettigheder rækker.

For eksempel kommer det jævnligt bag på ejerne af et privat fællesvejsareal i byen, at kommunen kan give gravetilladelse til ledninger, og at vejens ejer faktisk ikke kan forhindre det.

I andre tilfælde kommer det som en overraskelse for ejere og brugere af en privat fællesvej, at det ikke nødvendigvis er muligt at begrænse færdslen. I byerne er private fællesvej normalt åbne for almindelige færdsel for alle, og en begrænsning heri kræver både kommunens og politiets accept.

Med aktuelle eksempler sættes fokus på reguleringen af de private fællesveje, især den del som kun i mindre grad reguleres af kommunerne som vejmyndighed.